

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Mutruc Andrei xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.12.2018 – 22.03.2021;

Instanța de apel: 13.04.2021 – 26.10.2021;

Instanța de recurs: 17.01.2022– 20.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 22 martie 2021, Mutruc Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Mutruc Andrei, a fost suspendată pe un termen de 2 ani.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 768 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Mutruc Andrei, la 11 octombrie 2018, în jurul orelor 18:00, aflându-se în extravilanul s. Dubna, r-l Soroca, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, fiind în relații ostile cu cet. Tăbîrță Ivan, având intenția de a-i cauza leziuni corporale, intenționat i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu o rangă metalică în regiunea antebrațului stâng, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201829D0210 din 24.10.2018, vătămare corporală medie sub formă de echimoză pe antebrațul stâng, edem la mâna stângă cu fractura oblică a osului metacarpian III pe stânga, cu

deplasare neînsemnată, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, după criteriul dereglare de sănătate de lungă durată și pot data din 11.10.2018. Potrivit raportului de expertiză nr.201829D0217 din 31.10.2018, producerea fracturii oblice a osului metacarpian III pe stânga cu deplasare neînsemnată, depistată la cet. Tăbîrță Ivan, prin răsucirea mâinii stângi, se exclude.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Mutruc Andrei în baza art.152 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 CP, dar a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Suveică Nelea în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat în temeiul că există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, invocând că, inculpatul a fost nevoit să acționeze fiind în stare de legitimă apărare apărându-și integritatea sa, din declarațiile inculpatului Mutruc Andrei rezultă că a fost atacat prin surprindere de către partea vătămată Tăbârță Ivan, care l-a lovit pe inculpat cu un ciocan metalic în regiunea capului, faptul dat este confirmat și de martorul Batreac Svetlana, care a declarat că a auzit cum inculpatul îi comunica medicului de la salvare că a fost lovit în cap, cu un ciocan metalic, de către Tăbârță Ivan, conform raportului de constatare nr.2018829P0720 din 12.10.2018, la Mutruc Andrei a fost depistat plagă contuză în regiunea temporo – parietală, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, vătămare ușoară.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, argumentele aduse de către avocatul Suveică Nelea în cererea de apel sânt lipsite de temei și nu corespund stării de fapt, întrucât instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 CPP, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Mutruc Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, argumentele apărării, sunt apreciate critic de către instanța de apel, deoarece aceste argumente vin în contradicție cu restul probelor studiate în prima instanță și analizate în instanța de apel.

La fel, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului prin care nu recunoaște vinovăția sa nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției lui în comiterea infracțiunii incriminate, aceste declarații ale inculpatului se contrazic cu

probele existente pe cauză, care demonstrează vina inculpatului în faptele incriminate și stabilite de instanța de fond, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpatului, care nu poate fi îngrădit.

Instanța de apel a menționat că, la materialele cauzei nu există careva probe ce ar confirma că inculpatul a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa, nefiind întrunite cerințele obligatorii impuse de dispozițiile art.36 Cod penal.

Cu privire la cele indicate de apărare, că inculpatul Mutruc Andrei a declarat că a fost atacat prin surprindere de către partea vătămată, care l-a lovit pe inculpat cu un ciocan metalic în regiunea capului și că, martorul Batreasc Svetlana a auzit cum inculpatul îi comunica medicului de la salvare că a fost lovit în cap cu un ciocan metalic de către Tăbîrță Ivan, instanța de apel a menționat, că admite că au existat acțiuni provocatoare din partea victimei, însă aceste acțiuni nu întrunesc condiția unui atac iminent, de intensitatea care ar permite imposibilitatea evitării consecințelor atacului, decât prin replica cauzată cu ranga metalică, prin urmare, lovitură nu a fost necesară pentru înlăturarea atacului și nu a fost proporțională acestuia. În această ordine de idei instanța de apel a mai invocat că conform raportului de constatare nr.201829P0720 din 12 octombrie 2018, se constată că, în rezultatul examinării medico-legale asupra cet. Mutruc Andrei ”... se determină plagă contuză în regiunea temporo-parietală, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, pot data din 11.10.2018 și se califică ca vătămare corporală ușoară după criteriul dereglare de sănătate de scurtă durată”, astfel, vătămarile suportate de către inculpat și vătămarile părții vătămate se constată a nu fi proporționale.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, invocând:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel nu a dat apreciere și nu a argumentat suficient declarațiile inculpatului, martorului Batreac Svetlana, raportul de constatare din 12.10.2018, comunicarea telefonică și cererea din 11.10.2018, prin care Mutruc Andrei a informat IP Soroca că la data de 11.10.2018 a fost lovit cu ciocanul în cap de Tăbîrță Ion;

- instanța de apel a ignorat și faptul că însăși partea vătămată a declarat în ședință că „, la momentul când s-a dus după vacă a luat un ciocan cu sine, pentru a scoate priponul din pământ. în timpii conflictului cu Mutruc Andrei , ultimul i-a luat ciocanul. Salvarea și poliția au fost chemați de către Mutruc Andrei., Totodată partea vătămată a refuzat confruntarea și a ignorat să răspundă în ce circumstanțe

au apărut leziuni corporale la inculpat , cum a ajuns ciocanul la inculpat;

- la baza deciziei au fost puse doar declarațiile părții vătămate care nu era în relații bune cu inculpatul;

- partea vătămată cu ciocanul l-a lovit pe inculpat în regiunea capului iar acesta a ripostat deoarece a considerat că este un pericol pentru viața sa, respectiv i-a luat ciocanul, a chemat salvarea deoarece avea dureri, sângera, condițiile atacului și-au găsit confirmarea deplină, proporțional apărării, fiind prezentă starea de legitimă apărare.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care și-a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură

penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele referitor la faptul că inculpatul urmează a fi achitat, Colegiul penal punctează că, acestea reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or, atât în sentința primei instanțe (f.d.199-202, vol. I) cât și în decizia instanței de apel, au fost combătute aceste argumente (f.d.249-251, vol. I), motivări ce sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și instanța de apel, se acceptă de instanța de recurs și nu contravin practicii CtEDO.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la alegația recurentului precum că, la caz este prezentă cauza care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare, Colegiul penal reține că aceste argumente au constituit obiect de dispută în instanța de apel asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile în decizie, pe care Colegiul penal lărgit o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Ce ține de temeiul invocat de recurent prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că este invocat de recurent declarativ, în conținutul recursului nefiind specificat vreun argument în susținerea temeiului invocat.

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare

argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, prin urmare, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Mutruc Andrei xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 mai 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie